

מסכת גדרים

פרק יא משנה יב

בראשונה היו אומרים, שלוש גיטים יוצאות ונוטלות כתבה,
האומרת טמאה אני לה, שמים בגין לבגיה, נטולה אני מן
היהודים. חזרו לומר, שלא תהא אשנה נוגנת עיניך באחר
ומקלחת על בעלה. אלא האומרת טמאה אני לה, פביא ראה
לדבריך. שמים בגין לבגיה, יעשנו דרך בקשותה. נטולה אני מן
היהודים, יפר חילקו, ותהא משפטתו, ותהא נטולה מן
היהודים: